

ทัศนคติของแรงงานก่อสร้างต่อความปลอดภัยในการทำงาน
กรณีศึกษา เขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ
Attitude of construction workers to work safety
Case study in Sisaket Municipality, Sisaket Province

ศราวุฒิ แสงคำ¹, อมฤทธิ จันทราลา² และ ผศ.ตรีเนตร สารพงษ์³

¹คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา

99 หมู่ 6 ต.โพธิ์ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000

²คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา

99 หมู่ 6 ต.โพธิ์ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ 33000

³คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ถนนสถลมารค ต.เมืองศรีโค อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี 34190

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของแรงงานก่อสร้างเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้าง โดยกำหนดสถานที่ในการสำรวจจุดที่เก็บข้อมูลจำนวน 10 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คนงานก่อสร้างในโครงการก่อสร้างอาคารและบ้านเรือน จำนวน 92 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 66 คนคิดเป็นร้อยละร้อยละ 71.1 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไป มีจำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 29.3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นคนงานทั่วไปไม่มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 45.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว โดยมีจำนวน 73 คนคิดเป็นร้อยละ 79.3 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานก่อสร้างมาก่อน มีจำนวน 87 คนคิดเป็นร้อยละ 94.6 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทำงานเฉลี่ย 8 ชั่วโมงต่อวัน ส่วนใหญ่ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุในการทำงานในรอบ 1 ปีมีจำนวน 82 คนคิดเป็นร้อยละ 93.5

ทัศนคติของคนงานก่อสร้างที่มีต่อสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดจากความประมาทของคนงานก่อสร้างเองพบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยน้อย” กับสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดจากความประมาทของคนงานก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ย 2.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยปานกลาง” ในเรื่องการไม่สวมอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE) มีค่าเฉลี่ย 2.67 รองลงมา กลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยน้อย” ในเรื่องการแต่งกายไม่รัดกุม เช่น สวมรองเท้าแตะมาทำงานมีค่าเฉลี่ย 2.46 ตามลำดับ

ทัศนคติของที่มีต่อสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดจากลักษณะงานพบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยน้อย” กับสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดจากลักษณะงาน มีค่าเฉลี่ย 1.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยปานกลาง” ในเรื่องการใช้เครื่องทุ่นแรงและเครื่องจักรกล เช่น เครน ปั่นจั่น เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 2.63 รองลงมา กลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยน้อย” ในเรื่องวัสดุตกใส่เช่น เศษไม้ เหล็ก มีค่าเฉลี่ย 1.91 ตามลำดับ

ส่วนทัศนคติที่มีต่อสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงานพบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยปานกลาง” กับสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยมาก” ในเรื่องสภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.45 รองลงมา กลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยปานกลาง” ในเรื่องการทำงานในที่มืดแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 3.33 ตามลำดับ

คำสำคัญ : ทัศนคติ, แรงงานก่อสร้าง, ความปลอดภัยในการทำงาน, จังหวัดศรีสะเกษ

Abstract

This research article is intended to study the attitudes of construction workers about safety in construction work. By defining the places in the survey how much storage space 10 properties in research tools include the query. Studies from samples include construction workers in a project to construct the buildings and houses. The total number of 92 people analyze the data by using a ready-made program. The statistics include percent average and standard deviation.

The study found that most samples are female, there are a total of 66 people, representing 71.1 percent, mostly in the age range for more than 45 years and older, there are a total of 27 people, 29.3 per cent sample of the most common ones are, there are a total of 49 people, the majority of 53.3 percent graduated grade 6 level, number of 42 people, 45.7 per cent majority of samples, there are no diseases, there are 73 people, 79.3 percent, most of which have experience in construction work before. There are number of 87 people think 94.6 percent sample of all of working an average 8 hours per day, most have never been in an accident in around 1 year, with the number of 82 people think 93.5 percent.

The attitude of people towards the construction of the cause of the accident which is caused by the negligence of the builders themselves found in the overview. "I agree" to the cause of the accident which is caused by the negligence of a construction worker. Average 2.35 when considering a text list, found that samples "by medium". In regard to not wear personal protective equipment (PPE) have an average 2.67 second sample of "I agree" in the matter of dress are not strong like slippers and come to work with average 2.46, respectively.

Your attitude towards the cause of the accident, caused by the characteristics of the work found in the overview, samples "I agree" to the cause of the accident, which occurred from the job description. Average when considering the message list is 1.94 found that samples "by medium". In regard to the use of lifting AIDS such as crane and machinery spinning Chan etc. Average 2.63 second sample of "I agree" in the subject material, such as wood, iron scrap, falling an average 1.91, respectively.

Attitude towards part of the cause of the accident, caused by the environmental working group found that the overall sample of "moderately agree" with cause of accident caused by working environment. An average 3.17 when considered as a text list, found that samples "agree" in regard to the weather, with the temperature too hot or too cold affects your work. An average 3.45 second sample of "I agree" medium. In regard to the work in which there is not enough light, or too much. An average 3.33, respectively.

Keywords: Attitudes, labor, construction, workplace safety, Sisaket Province.

1. บทนำ

แรงงานก่อสร้างเป็นการใช้แรงงานทางกายภาพ ซึ่งมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจดังจะเห็นได้จากการที่มีโครงการก่อสร้างโรงงานที่มากขึ้นในต่างจังหวัดมีการขยายตัวของเมืองใหญ่สู่ชนบทมากขึ้น อีกทั้งเมื่อสังคมมีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้นเรื่องความปลอดภัยก็เป็นประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของลูกจ้างหรือผู้ใช้งาน

คนงานก่อสร้างเป็นกลุ่มอาชีพที่มีความเสี่ยงจากการทำงานมากที่สุดอาชีพหนึ่งทั้งนี้เพราะจากรายงานการประสพอุบัติเหตุและการประสพอันตรายหรือการเจ็บป่วยจากการทำงานของลูกจ้างในช่วงปี 2554-2558 พบว่ากิจการประเภทก่อสร้างมีลูกจ้างประสพอันตรายสูงสุดในรอบ 5 ปี คิดเป็นร้อยละร้อยละ 7.59 ต่อปี รองลงมาคือประเภทกิจการผลิตเครื่องดื่มและอาหารคิดเป็นร้อยละร้อยละ 5.82 ต่อปีตามลำดับ ส่วนใหญ่เกิดในจังหวัดกรุงเทพมหานครมากที่สุด เฉลี่ยร้อยละ 53.59 ต่อปี สาเหตุที่ทำให้แรงงานประสพอันตรายมากที่สุด คือวัตถุหรือสิ่งพังทลาย/หล่นทับเฉลี่ยร้อยละ 20.42 ต่อปี ของจำนวนการประสพอันตรายทั้งหมด รองลงคือ สิ่งที่ทำให้แรงงานประสพอันตรายจากการตัด/บาด/ตำแทง เฉลี่ยร้อยละ 18.96 ต่อปี และวัตถุสิ่งของหรือสารเคมีกระเด็นเข้าตา เฉลี่ยร้อยละ 16.60 ต่อปี ตามลำดับ พบว่าตำแหน่งหน้าที่ที่มีจำนวนลูกจ้างประสพอันตรายสูงสุดประเภทกิจการก่อสร้าง คือ ตำแหน่งงานพื้นฐานมีจำนวนการประสพอันตรายสูงสุดคิดเป็นร้อยละร้อยละ 55.46 ต่อปี รองลงมา คือตำแหน่งและผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆคิดเป็นร้อยละ 37.81 ต่อปี ตามลำดับ (สำนักงานประกันสังคม, สถานการณ์การประสพอันตรายและการเจ็บป่วยปี 2554-2558 ประเภทกิจการก่อสร้าง, กองทุนเงินทดแทน)

จากสถิติการประสพอุบัติเหตุอันตรายหรือเจ็บป่วย เนื่องจากการทำงานที่จำแนกตามความร้ายแรงและประเภทกิจการ พบว่ากลุ่มประเภทกิจการก่อสร้างมีจำนวนผู้ประสพอุบัติเหตุและอันตราย จากการตกจากที่สูง สิ่งของหล่นทับและได้รับอันตรายจากเครื่องจักร ส่งผลให้เกิดการบาดเจ็บ พิการและถึงขั้นเสียชีวิตได้นอกจากนั้นอาจมีแรงงานบางคนได้รับสารเคมีบางชนิดจากการทำงานทำให้ป่วยเป็นโรคผิวหนังหรือฝุ่นละอองต่างๆ

ในบริเวณก่อสร้างอาจทำให้เกิดโรคระบบทางเดินหายใจที่เกิดจากฝุ่นอย่างเช่น โรคนิวโมโคนิซิส โรคฝุ่นหินจับที่ปอด (ซิลิโคสิส) เมื่อเปรียบเทียบกับกับกลุ่มอุตสาหกรรมอาชีพอื่นๆอาชีพแรงงานก่อสร้างเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงสูง และเป็นปัญหาที่สำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไขเป็นอย่างมาก

ความปลอดภัยในการทำงานหรืออุบัติเหตุจากการทำงาน ทำให้เกิดความสูญเสียมากมาย ทั้งทางตรงและทางอ้อม แม้ว่าจะมีกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยในการปฏิบัติงานออกมาควบคุมและให้ปฏิบัติตาม (กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับประเภทกิจการก่อสร้าง พ.ศ. 2551) เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานพบว่ามีแรงงานหรือนายจ้างรวมถึงเจ้าของโครงการยังละเลยการปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวแรงงานก่อสร้างเองก็มีความประมาทละเลยในการปฏิบัติตาม เกิดจากมีความเชื่อมั่นในตัวเองมากเกินไปเนื่องจากคิดว่าปฏิบัติงานมานานมีความชำนาญในการทำงานไม่ตระหนักถึงความปลอดภัย ไม่สวมอุปกรณ์ป้องกันอันตราย ไม่ใช่หรือถอดออกก่อนการเลิกงาน การใช้อุปกรณ์เครื่องมือไม่ถูกวิธีหรือไม่ถูกต้องกับลักษณะ ที่ทำการยกของด้วยวิธีผิดๆ รวมถึงอิริยาบถในการเคลื่อนไหวเช่น การกระโดด ปีนป่าย หรือหยอกล้อกันในระหว่างการปฏิบัติงานสภาพร่างกายบางคนป่วยแต่ไม่อยากหยุดงานเวลาทำงานมีความอ่อนเพลียส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุหรือมีอาการป่วยมากขึ้น สภาพร่างกาย ไม่เหมาะสมกับงาน

จากปัญหาที่กล่าวมาเรื่องความปลอดภัยจึงจำเป็นที่ผู้ปฏิบัติงานและผู้รับเหมาและเจ้าของโครงการรวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญ มีแผนป้องกันและให้ความรู้แก่แรงงานเพื่อให้แรงงานตระหนักและมีทัศนคติที่ดีมากขึ้นในเรื่องของความปลอดภัยในการทำงานเพื่อป้องกันอุบัติเหตุอันตรายและความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นในการทำงานที่จะเกิดขึ้นเมื่อใดก็ได้จึงเป็นที่มาที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในเรื่องนี้

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานก่อสร้างที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุระหว่างการปฏิบัติงาน

3. การทบทวนวรรณกรรม

3.1 ความหมายของอุบัติเหตุ

อุบัติเหตุ หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้มีการคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า ไม่มีกำหนดวางแผนไว้ป้องกันได้ล่วงหน้า เหตุการณ์เหล่านี้อาจก่อให้เกิดความเสียหาย การบาดเจ็บ เช่น การตกจากที่สูง โครงสร้างอาคารพังทลาย สิ่งของล่นทับพนักงาน ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้ไม่สามารถควบคุมล่วงหน้าได้ ไม่สามารถทราบว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใดเวลาใด

3.2 อุบัติเหตุกับการทำงาน

อุบัติเหตุและการทำงานมักจะมีส่วนเกี่ยวข้องกันเสมอ และเมื่อใดที่เกิดความประมาท อุบัติเหตุก็พร้อมที่จะเกิดขึ้นทันที ในการเกิดอุบัติเหตุ นั้น มักจะมีตัวการที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

- 1) ตัวบุคคล คือผู้ประกอบการงานในหน้าที่ต่างๆ และเป็นตัวสาเหตุใหญ่ที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ
- 2) สิ่งแวดล้อม คือ ตัวองค์การหรือสถานที่ที่บุคคลนั้นทำงานอยู่
- 3) เครื่องมือ เครื่องจักร คือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงาน (สตาร์ตัน วิชัยรัมย์, 2552: 7)

3.3 สาเหตุของการประสบอุบัติเหตุ อันตรายจากการทำงาน

จากเอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานของสำนักงานการศึกษา ได้กล่าวถึงสาเหตุของการประสบอุบัติเหตุของการประสบอันตรายจากการทำงานไว้เป็น 2 ส่วน ได้แก่

- 1) สาเหตุนำของการประสบอันตรายจากการทำงานแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะเกิดจากความผิดพลาดของการบริหารจัดการซึ่งมีรายละเอียดปลีกย่อยต่างกัน ดังนี้

(1.1) ไม่มีการสอนหรืออบรม เกี่ยวกับความปลอดภัย

(1.2) ไม่มีการบังคับให้ปฏิบัติ ตามกฎหมายความปลอดภัย

(1.3) มีทัศนคติไม่ดีหรือไม่ถูกต้องกับงาน เช่น มีความคิดว่าอุบัติเหตุเป็นเรื่องของเวรกรรม เคารพกรรมไม่สามารถแก้ไขป้องกันได้ มีนิสัยชอบเสี่ยงและประมาท ไม่ชอบปฏิบัติตามกฎระเบียบ หรือฝ่าฝืนกฎระเบียบแล้วจะได้รับความสนใจจากเพื่อน

ร่วมงานการถอดหมวก ถุงมือ หน้ากาก หรือแว่นตาออก ขณะทำงานเพราะมีความคิดว่าสิ่งเหล่านั้นเกะกะรำคาญ ทำงานไม่สะดวกทำให้เกิดอุบัติเหตุได้เมื่อสวมใส่ แม้แต่การขอยกยอกล้อมีนิสัยชอบล้อเล่นกับเพื่อน ร่วมงานพูดคุยตลอดเวลาการทำงาน ทำให้เขาขาดสมาธิ ในงานที่ทำหรือการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน หัวหน้างาน เจ้าของกิจการและลักษณะงานที่ทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นบ่เกิดของการทำงานอย่างไม่เต็มใจ ไม่ตั้งใจ ไม่รักในงานที่ตนเองทำอยู่หรืออาจจะกลั่นแกล้งเพื่อน ร่วมงานให้เกิดอุบัติเหตุในขณะที่ทำงานได้

2) สภาวะทางด้านร่างกายของคนงานไม่เหมาะสม เช่น หูหนวก สายตาไม่ดี อ่อนเพลีย มีโรคประจำตัว ร่างกายมีความพิการ สภาพร่างกายไม่เหมาะสมกับงานที่ทำ สภาพร่างกายไม่พร้อมหรือไม่เหมาะสมกับงาน ทำให้เกิดอันตรายจากการทำงานได้เช่นกัน กล่าวคือ ง่วงนอน อ่อนเพลีย เป็นไข้ ท้องเสีย ปวดศีรษะ ทำให้ต้องรับประทานยาและอาจมีผลทำให้เกิดการ เหม่อลอย พลังเหลือ จึงหลับชั่วขณะ หรือทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มกำลังซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุและอันตรายจากการทำงานอยู่เสมอๆ และที่ไม่อาจละเลยที่จะกล่าวถึงอีกสาเหตุหนึ่งได้แก่ ความไม่เหมาะสมของสภาพร่างกายของผู้ปฏิบัติงาน เช่น ตัวเล็ก แต่ต้องทำงานกับเครื่องจักรใหญ่ ตัวเตี้ยแต่ต้องหยิบจับ ชิ้นงานในที่สูง ตัวสูงแต่ต้องก้มทำงานตลอดเวลา หรือแม้กระทั่งความไม่สมประกอบของร่างกาย เช่น ตาเหล่ คอเอียง หรือขาพิการ เป็นต้น ซึ่งทั้งหมดนี้อาจทำให้เกิดความอ่อนล้า เหนื่อยง่ายกว่าปกติ เพราะต้องทำงานในสภาพที่ผิดตลอดเวลาอันเป็นสาเหตุของการประสบอันตรายจากการทำงานได้เช่นกัน

3) สาเหตุโดยตรงของการประสบอันตราย จากการทำงานมีอยู่ 2 สาเหตุคือเกิดจากการปฏิบัติงานที่ไม่ปลอดภัยของคนและสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย

(3.1) เกิดจากการปฏิบัติงานที่ไม่ปลอดภัยของคน (Unsafe Act.) โดยปกติแล้วคนเราไม่ต้องการให้ตนเองผู้อื่นสิ่งของหรือทรัพย์สินใดๆ ต้องพบกับอันตรายแต่การประสบอันตรายของคนเรา ไม่ว่าจะเนื่องจากการทำงานหรือปฏิบัติตนตามปกติในชีวิตประจำวันมีสาเหตุมาจากตัวผู้ปฏิบัติงานนั้นๆ โดยตรงเป็นส่วนใหญ่ และจากการศึกษาพบว่าการกระทำของบุคคลจะเป็นสาเหตุของการประสบ

อันตรายในการทำงานร้อยละ 80 ของการเกิดอันตรายทั้งหมด

(3.2) เกิดจากสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Condition) เป็นสภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัยที่อยู่รอบๆตัวคนงานในขณะที่ทำงาน ซึ่งประมาณร้อยละ 20 อาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายได้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมจาริช. 2540: 5)

วิทยา อยู่สุข (2542:94-95) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานนั้นมาจาก 2 สาเหตุหลัก คือ

1) เกิดจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Act.) หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติงานของคนที่มีผลทำให้เกิดการทำงานที่ไม่ปลอดภัยกับตนเองและผู้อื่น เช่น ขาดความรอบคอบ รมณ์ระวัง ความประมาทในระหว่างการทำงาน

2) เกิดจากสภาพของงานที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Condition) หมายถึง สภาพของโรงงานอุตสาหกรรม สภาพเครื่องจักร สภาพกระบวนการผลิต เครื่องจักร เครื่องยนต์ อุปกรณ์การผลิตไม่มีความปลอดภัยเพียงพอ ส่งผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องเกิดอุบัติเหตุ การบาดเจ็บ การตาย เช่น การออกแบบโรงงานไม่สมบูรณ์ ระบบความปลอดภัยไม่มีประสิทธิภาพ สภาพบริเวณสถานที่ทำงานสกปรก มีแสงสว่างไม่เพียงพอ เสียงดัง ฝุ่นละอองมาก การจัดเก็บสารเคมีไม่ดี เป็นต้น นอกจากนี้สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมอาจเกิดขึ้นจากลักษณะของเครื่องจักรกลอีกด้วย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องทัศนคติของแรงงานก่อสร้างต่อความปลอดภัยในการทำงาน: กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมือง จ.ศรีสะเกษ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของแรงงานก่อสร้างเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้าง โดยกำหนดสถานที่ในการสำรวจลงพื้นที่เก็บข้อมูลจำนวน 10 แห่ง มีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

4.1 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษาคั้งนี้ คือ คนงานก่อสร้างในโครงการก่อสร้างอาคารและบ้านเรือน มีจำนวนทั้งหมดประมาณ 121 คน โดยอ้างอิงการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน ดังตารางที่ 1 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 92 คน

ตารางที่ 1 ขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน

ขนาดประชากร	ขนาดตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดตัวอย่าง
10	10	100	80	280	162	800	260	2,800	338
15	14	110	86	290	165	850	265	3,000	341
20	19	120	92	300	169	900	269	3,500	346
25	24	130	97	320	175	950	274	4,000	351
30	28	140	103	340	181	1,000	278	4,500	354
35	32	150	108	360	186	1,100	285	5,000	357
40	36	160	113	380	191	1,200	291	6,000	361
45	40	170	118	400	196	1,300	297	7,000	364
50	44	180	123	420	201	1,400	302	8,000	367
55	48	190	127	440	205	1,500	306	9,000	368
60	52	200	132	460	210	1,600	310	10,000	370
65	56	210	136	480	214	1,700	313	15,000	375
70	59	220	140	500	217	1,800	317	20,000	377
75	63	230	144	550	226	1,900	320	30,000	379
80	66	240	148	600	234	2,000	322	40,000	380
85	70	250	152	650	242	2,200	327	50,000	381
90	73	260	155	700	248	2,400	331	75,000	382
95	76	270	159	750	254	2,600	335	100,000	384

ที่มา: Robert V.Krejcie and Eayle W. Morgan, 1970 อ้างถึงใน มารยาท โยทงยศ และปราณี สวัสดิ์สรพรพ์, ม.ป.ป., หน้า 4

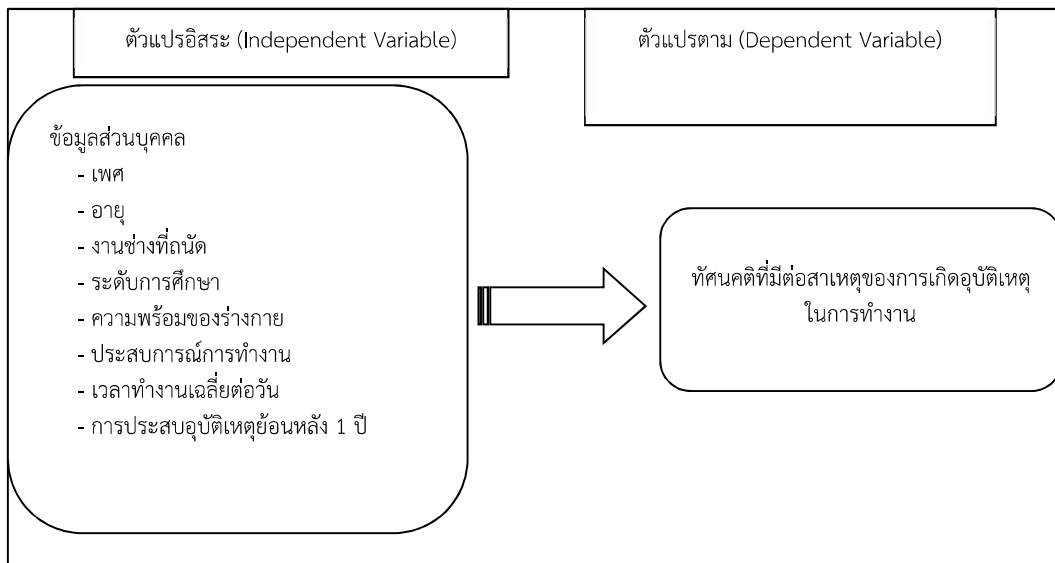
4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิด ในการศึกษาทัศนคติของแรงงานก่อสร้างเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้าง ดังนี้

1) ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย เพศ การศึกษา อายุ งานช่างที่ถนัด ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน เวลาทำงานเฉลี่ยต่อวัน การประสบอุบัติเหตุย้อนหลัง 1 ปี

2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติที่มีต่อสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน ประกอบไปด้วย อุบัติเหตุที่เกิดจากความประมาทของคนงานก่อสร้าง อุบัติเหตุที่เกิดจากลักษณะงาน และอุบัติเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

ตารางที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามปลายปิด (Close-Ended Questionnaire) การสอบถามถึงข้อมูลทั่วไป และภูมิหลังของตัวบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ การศึกษา อายุ งานช่างที่ถนัด ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน เวลาทำงานเฉลี่ยต่อวัน การประสบอุบัติเหตุย้อนหลัง 1 ปี จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบไปด้วย อุบัติเหตุที่เกิดจากความประมาทของคนงานก่อสร้าง จำนวน 4 ข้อ อุบัติเหตุที่เกิดจากลักษณะงาน จำนวน 4 ข้อ และอุบัติเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน จำนวน 4 ข้อ รวมทั้งหมด จำนวน 12 ข้อโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด
มีระดับคะแนนเท่ากับ 5
เห็นด้วยมาก
มีระดับคะแนนเท่ากับ 4

เห็นด้วยปานกลาง

มีระดับคะแนนเท่ากับ 3

เห็นด้วยน้อย

มีระดับคะแนนเท่ากับ 2

เห็นด้วยน้อยที่สุด

มีระดับคะแนนเท่ากับ 1

มีเกณฑ์ในการแปลผลดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00

แปลความหมายว่า เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20

แปลความหมายว่า เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40

แปลความหมายว่า เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60

แปลความหมายว่า เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80

แปลความหมายว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด

4.4 การตรวจสอบเครื่องมือ

เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

1) นำแบบสอบถามไปทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ นักวิชาการ เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข และเลือกเอาเฉพาะข้อความที่มีความเห็นตรงกันแล้ว นำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง

2) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงที่เลือกไว้ จำนวน 30 คน จากนั้นนำผลการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ในส่วนของข้อที่มีการให้คะแนนรายการมากกว่า 1 คะแนน ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.92 ซึ่งเป็นค่าความเชื่อมั่นที่น่าเชื่อถือ จึงนำไปใช้รวบรวมข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

4.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล ดังนี้

1) ข้อมูลทฤษฎีภูมิ ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น เพื่อนำไปเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย หรือการสร้างแบบสอบถาม รวมถึงใช้เป็นกรอบแนวคิด ในการวิเคราะห์สรุปผลการวิจัยด้วย

2) ข้อมูลปฐมภูมิ จากแบบสอบถาม โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบเอง

4.6 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5. ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องทัศนคติของแรงงานก่อสร้างต่อความปลอดภัยในการทำงาน: กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมือง จ.ศรีสะเกษ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของแรงงานก่อสร้างเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้าง การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 92 ตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 2) ทัศนคติที่มีต่อสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน

5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและภูมิหลังของตัวบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ การศึกษา อายุ งานช่างที่ถนัด ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน เวลาทำงานเฉลี่ยต่อวัน การประสบอุบัติเหตุย้อนหลัง 1 ปี มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 66 คนคิดเป็นร้อยละร้อยละ 71.1 และเพศชาย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ตามลำดับ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไปมีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 26-35 ปี มีจำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 28.3 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ คนงานทั่วไปมีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 45.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว โดยมีจำนวน 73 คนคิดเป็นร้อยละ 79.3 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานก่อสร้างมาก่อน มีจำนวน 87 คนคิดเป็นร้อยละ 94.6 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทำงานเฉลี่ย 8 ชั่วโมงต่อวัน ส่วนใหญ่ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุในการทำงานในรอบ 1 ปี มีจำนวน 82 คนคิดเป็นร้อยละ 93.5

5.2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน

ส่วนที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อสาเหตุของการเกิด

อุบัติเหตุในการทำงาน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบไปด้วยทัศนคติที่มีต่ออุบัติเหตุที่เกิดจากความประมาทของพนักงานก่อสร้างอุบัติเหตุที่เกิดจากลักษณะงาน และอุบัติเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

ตารางที่ 3 สาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดจากความประมาทของพนักงานก่อสร้าง

1) สาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดจากความประมาทของพนักงานก่อสร้างพบว่าในภาพรวมกลุ่ม

1) อุบัติเหตุที่เกิดจากความประมาทของพนักงานก่อสร้าง	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
(1.1) ไม่สวมอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE)	2.67	1.25	เห็นด้วยปานกลาง
(1.2) การแต่งกายไม่รัดกุม เช่น สวมรองเท้าแตะมาทำงาน	2.46	1.21	เห็นด้วยน้อย
(1.3) สวมเสื้อผ้าที่ไม่เหมาะสม เช่น สวมผ้าถุงมาทำงาน หรือใส่กางเกงขาล้น	2.10	1.28	เห็นด้วยน้อย
(1.4) ทั้งเศษไม้ที่ตกตะปวยขี้นทำให้ตะปูตำเข้าได้	2.15	1.09	เห็นด้วยน้อย
รวม	2.35	0.78	เห็นด้วยน้อย

ตัวอย่าง “เห็นด้วยน้อย” กับสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดจากความประมาทของพนักงานก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ย 2.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยปานกลาง” ในข้อ (1.1) ไม่สวมอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE) มีค่าเฉลี่ย 2.67 รองลงมา กลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยน้อย” ในข้อ (1.2) การแต่งกายไม่รัดกุม เช่น สวมรองเท้าแตะมาทำงานมีค่าเฉลี่ย 2.46 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ลักษณะของงานที่เกิดอุบัติเหตุ

2) อุบัติเหตุที่เกิดจากลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
(2.1) ทำงานเกี่ยวกับอาคารสูงอาจเกิดการพลัดตกจากที่สูง	1.80	1.21	เห็นด้วยน้อยที่สุด
(2.2) วัสดุตกใส่ เช่น เศษไม้ เหล็ก	1.91	1.03	เห็นด้วยน้อย
(2.3) การพังของโครงสร้าง	1.41	0.93	เห็นด้วยน้อยที่สุด
(2.4) การใช้เครื่องทุ่นแรงและเครื่องจักรกล เช่น เครน บันจัน เป็นต้น	2.63	1.66	เห็นด้วยปานกลาง
รวม	1.94	0.93	เห็นด้วยน้อย

2) สาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดจากลักษณะงานพบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยน้อย” กับสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดจากลักษณะงาน มีค่าเฉลี่ย 1.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยปานกลาง” ใน (2.4) การใช้เครื่องทุ่นแรงและเครื่องจักรกล เช่น เครน บันจัน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 2.63 รองลงมา กลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยน้อย” ในข้อ (2.2) วัสดุตกใส่ เช่น เศษไม้ เหล็ก มีค่าเฉลี่ย 1.91 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 สาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

3) อุบัติเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
(3.1) ทำงานในที่มืดแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป	3.33	1.38	เห็นด้วยปานกลาง
(3.2) มีฝุ่นละอองมากเกินไป	3.08	1.31	เห็นด้วยปานกลาง
(3.3) มีเสียงรบกวนตลอดเวลา	2.83	1.29	เห็นด้วยปานกลาง
(3.4) สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน	3.45	1.30	เห็นด้วยมาก
รวม	3.17	1.01	เห็นด้วยปานกลาง

3) สาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงานพบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยปานกลาง” กับสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยมาก” ในข้อ (3.4) สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.45 รองลงมา กลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยปานกลาง” ในข้อ (3.1) ทำงานในที่มืดแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 3.33 ตามลำดับ

4) ทัศนคติที่มีต่อสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน จำแนกตามเพศพบว่า ส่วนใหญ่เพศชาย “เห็นด้วยปานกลาง” ในประเด็นที่ว่าสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุเกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 3 ลำดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อ (3.4) สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.34 รองลงมา คือ ข้อ (3.1) ทำงานในที่มืดแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 3.21 และข้อ (3.2) มีฝุ่นละอองมากเกินไปมีค่าเฉลี่ย 3.03 ตามลำดับ

ในส่วนของเพศหญิง “เห็นด้วยมาก” ในข้อ (3.4) สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไป มีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.69 รองลงมา คือ ข้อ (3.1) ทำงานในที่ที่มีแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 3.61 และ “เห็นด้วยปานกลาง” ในข้อ (3.2) มีฝุ่นละอองมากเกินไปมีค่าเฉลี่ย 3.19 ตามลำดับ

5) ทัศนคติที่มีต่อสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน จำแนกตามช่วงอายุพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่า 26 ปี “เห็นด้วยมาก” ในข้อ (3.2) มีฝุ่นละอองมากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 3.83 รองลงมาคือ ข้อ (3.1) ทำงานในที่ที่มีแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 3.78 และข้อ (3.4) สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.56 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในช่วงอายุ 26-35 ปี ส่วนใหญ่ “เห็นด้วยปานกลาง” ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ข้อ (3.1) ทำงานในที่ที่มีแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป และข้อ (3.4) สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.27 รองลงมาคือ ข้อ (3.2) มีฝุ่นละอองมากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 2.85 และข้อ (3.3) มีเสียงรบกวนตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ย 2.81 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในช่วงอายุ 36-45 ปี ส่วนใหญ่ “เห็นด้วยปานกลาง” ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ข้อ (3.4) สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.14 รองลงมาคือ ข้อ (1.1) ไม่สวมอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE) มีค่าเฉลี่ย 2.71 และข้อ (3.2) มีฝุ่นละอองมากเกินไปมีค่าเฉลี่ย 2.67 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ มากกว่า 45 ปีขึ้นไป “เห็นด้วยมาก” ในข้อ (3.4) สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.78 รองลงมาคือ ข้อ (3.1) ทำงานในที่ที่มีแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 3.63 และ “เห็นด้วยปานกลาง” ในข้อ (1.1) ไม่สวมอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE) มีค่าเฉลี่ย 3.26 ตามลำดับ

6) ทัศนคติที่มีต่อสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน จำแนกตามความถนัดทำงานช่าง เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรกในแต่ละกลุ่มความถนัดทำงานช่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ “เห็นด้วย

ปานกลาง” ในประเด็นที่ว่าสาเหตุของอุบัติเหตุเกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

เมื่อพิจารณาในแต่ละความถนัดทำงานช่างพบว่า ช่างปูน “เห็นด้วยปานกลาง” ในข้อ (3.1) ทำงานในที่ที่มีแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป และ (3.3) มีเสียงรบกวนตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.25 รองลงมาคือ ข้อ (3.4) สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.20 และข้อ (3.2) มีฝุ่นละอองมากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 2.80 ตามลำดับ

ส่วนช่างไม้ “เห็นด้วยปานกลาง” ในข้อ (3.1) ทำงานในที่ที่มีแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป และข้อ (3.4) สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.00 ลำดับที่สองคือ ข้อ (3.2) มีฝุ่นละอองมากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 2.87 และลำดับที่สาม “เห็นด้วยน้อย” ในข้อ (1.1) ไม่สวมอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE) (1.4) ทิ้งเศษไม้ที่ตกตะปุดลงมายังพื้นทำให้ตะปุดเข้าได้และ (3.3) มีเสียงรบกวนตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 2.50ตามลำดับ

ช่างเชื่อม “เห็นด้วยปานกลาง” ในข้อ (1.2) การแต่งกายไม่รัดกุมเช่น สวมรองเท้าแตะมาทำงาน (3.2) มีฝุ่นละอองมากเกินไป และ (3.4) สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.17 รองลงมาคือ ข้อ (1.1) ไม่สวมอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE) มีค่าเฉลี่ย 2.83 และลำดับที่สามคือ ข้อ (2.4) การใช้เครื่องทุ่นแรงและเครื่องจักรกล เช่น เครน ปั่นจั่น เป็นต้น และ (3.3) มีเสียงรบกวนตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 2.67 ตามลำดับ

ช่างเหล็ก “เห็นด้วยปานกลาง” ในข้อ (3.1) ทำงานในที่ที่มีแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 3.33 รองลงมาคือ ข้อ (3.2) มีฝุ่นละอองมากเกินไป และ (3.4) สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.17 และ “เห็นด้วยน้อย” ในข้อ (1.1) ไม่สวมอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE) มีค่าเฉลี่ย 2.56 ตามลำดับ

คณงานทั่วไป “เห็นด้วยมาก” ในข้อ (3.4) สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.73 รองลงมาคือ ข้อ (3.1) ทำงานในที่ที่มีแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป

มีค่าเฉลี่ย 3.51 และ “เห็นด้วยปานกลาง” ในข้อ (3.2) มีผู้ลงคะแนนมากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 3.22 ตามลำดับ

7) ทศนคติที่มีต่อสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน จำแนกตามความพร้อมในการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีโรคประจำตัว “เห็นด้วยมาก” ในข้อ (3.4) สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.89 รองลงมาคือ ข้อ (3.1) ทำงานในที่ที่มีแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 3.78 และข้อ (2.4) การใช้เครื่องทุ่นแรงและเครื่องจักรกล เช่น เครน ปั่นจั่น เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 3.68 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีโรคประจำตัว “เห็นด้วยปานกลาง” ในข้อ (3.4) สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.32 รองลงมาคือ ข้อ (3.1) ทำงานในที่ที่มีแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 3.20 และข้อ (3.2) มีผู้ลงคะแนนมากเกินไปมีค่าเฉลี่ย 3.01 ตามลำดับ

8) ทศนคติที่มีต่อสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ “เห็นด้วยมาก” ในข้อ (3.4) สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.46 รองลงมา “เห็นด้วยปานกลาง” ในข้อ (3.1) ทำงานในที่ที่มีแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 3.27 และข้อ (3.2) มีผู้ลงคะแนนมากเกินไปมีค่าเฉลี่ย 3.03 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีประสบการณ์ “เห็นด้วยมาก” ในข้อ (3.1) ทำงานในที่ที่มีแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 4.20 รองลงมาคือ ข้อ (3.2) มีผู้ลงคะแนนมากเกินไป มีค่าเฉลี่ย 3.80 และ “เห็นด้วยปานกลาง” ในข้อ (2.4) การใช้เครื่องทุ่นแรงและเครื่องจักรกล เช่น เครน ปั่นจั่น เป็นต้นและข้อ (3.4) สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.20 ตามลำดับ

6. การอภิปรายผล

6.1 ข้อมูลทั่วไปและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 45 ปี และมากกว่าครึ่งคือคนงานทั่วไป โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 และไม่มีโรค กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานก่อสร้างมาก่อน กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีเวลาในการทำงานเฉลี่ย 8 ชั่วโมงต่อวัน และส่วนใหญ่ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุในการทำงานในรอบ 1 ปี

6.2 ทศนคติที่มีต่อสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน

1) ทศนคติของคนงานที่มีต่อสาเหตุของอุบัติเหตุ จำแนกออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ (1) สาเหตุอันเกิดจากความประมาทของคนงานก่อสร้าง (2) สาเหตุอันเกิดจากลักษณะงาน และ (3) สาเหตุอันเกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน เมื่อพิจารณาแยกทศนคติของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาเหตุ พบว่า

(1.1) ทศนคติของคนงานที่มีต่อสาเหตุของอุบัติเหตุจากความประมาทของคนงานก่อสร้างในภาพรวมกลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยน้อย” กับสาเหตุดังกล่าวเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยปานกลาง” ในเรื่องการไม่สวมอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE)

(1.2) ทศนคติของคนงานที่มีต่อสาเหตุของอุบัติเหตุจากลักษณะงาน ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยน้อย” กับสาเหตุดังกล่าวเช่นกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยปานกลาง” ในเรื่องการใช้เครื่องทุ่นแรงและเครื่องจักรกล เช่น เครน ปั่นจั่น เป็นต้น

(1.3) ทศนคติของคนงานที่มีต่อสาเหตุของอุบัติเหตุจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยปานกลาง” กับสาเหตุดังกล่าวเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง “เห็นด้วยมาก” ในเรื่องสภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน และ “เห็นด้วยปานกลาง” ในเรื่องการทำงานในที่ที่มีแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไปมีผลต่อการทำงาน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น จะเห็นว่า ทศนคติของกลุ่มตัวอย่างมองว่าสาเหตุของอุบัติเหตุมักเกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงานมากกว่าความประมาทของคนงานก่อสร้าง หรือลักษณะของงาน ประเด็นนี้สะท้อนให้ผู้ประกอบการ หรือผู้รับเหมางานต้องคำนึงถึงสวัสดิภาพและความปลอดภัยในการทำงานของคนงาน โดยเฉพาะความปลอดภัยอันเกิดจากสภาพแวดล้อมในการทำงาน

2) ทักษะที่มีต่อสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน จำแนกตามเพศพบว่าส่วนใหญ่เพศชาย “เห็นด้วยปานกลาง” กับสาเหตุจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แต่ “เห็นด้วยน้อยถึงน้อยที่สุด” กับสาเหตุจากความประมาทของคนงานก่อสร้างและสาเหตุจากลักษณะงานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเพศชายเห็นด้วยกับสาเหตุที่ว่าสภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน มีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นๆ ตามมาด้วยการทำงานในที่มืดแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป และมีฝุ่นละอองมากเกินไปมีผลต่อการทำงาน ตามลำดับ ส่วนเพศหญิง “เห็นด้วยปานกลางถึงมาก” กับสาเหตุจากสิ่งแวดล้อมในการทำงานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเพศหญิงมีทัศนคติเช่นเดียวกับเพศชายคือเห็นด้วยกับสาเหตุที่ว่าสภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน ตามมาด้วยการทำงานในที่มืดแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป และมีฝุ่นละอองมากเกินไปมีผลต่อการทำงาน ตามลำดับเช่นเดียวกัน จากประเด็นข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างมองว่าสาเหตุของอุบัติเหตุมักเกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงานเช่นเดียวกัน

3) ทักษะที่มีต่อสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน จำแนกตามช่วงอายุ พบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างในทุกช่วงอายุต่างให้ค่าเฉลี่ยสาเหตุของอุบัติเหตุจากสิ่งแวดล้อมในการทำงานสูงกว่าสาเหตุจากความประมาทของคนงานก่อสร้างและสาเหตุจากลักษณะงาน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างในทุกช่วงอายุต่างมองว่าสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานมักเกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงานมากกว่าความประมาทของคนงานก่อสร้าง หรือลักษณะงาน อย่างไรก็ตาม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในช่วงอายุ 36 – 45 ปี และมากกว่า 45 ปีขึ้นไป “เห็นด้วยปานกลาง” กับสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานมักเกิดจากความประมาทของคนงานก่อสร้าง ในเรื่องการไม่สวมอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE) ประเด็นดังกล่าวอาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยกลางคนแล้วเป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า จึงคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้จากความประมาทในการไม่ป้องกันตนเอง

4) ทักษะที่มีต่อสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน จำแนกตามความถนัดทางงานช่าง โดยดูจากสามลำดับแรกของค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มความถนัดพบประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

(4.1) กลุ่มตัวอย่างที่ถนัดงานช่างปูนและคนงานทั่วไป มีทัศนคติที่ใกล้เคียงกัน คือ มองว่าสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานมักเกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงานมากกว่าความประมาทของคนงานก่อสร้าง หรือลักษณะงาน โดยสาเหตุที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่างช่างปูน คือ “เห็นด้วยปานกลาง” ในเรื่องการทำงานในที่มืดแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป และการมีเสียงรบกวนตลอดเวลา มีผลต่อการทำงาน ส่วนคนงานทั่วไป “เห็นด้วยมาก” ในเรื่องสภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน

(4.2) กลุ่มตัวอย่างที่ถนัดงานช่างไม้และช่างเหล็ก มีทัศนคติที่ใกล้เคียงกัน คือ เมื่อดูจากค่าเฉลี่ยสามลำดับแรกของทั้งสองกลุ่มแล้ว พบว่าค่าเฉลี่ยสองลำดับแรกของทั้งสองกลุ่มตัวอย่างต่าง “เห็นด้วยปานกลาง” กับสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานมักเกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน โดยสาเหตุที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่างช่างไม้คือการทำงานในที่มืดแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไปและการที่สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน ส่วนช่างเหล็ก คือการทำงานในที่มืดแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไปมีผลต่อการทำงานเช่นเดียวกัน ส่วนลำดับที่สามคือสาเหตุที่เกิดจากความประมาทของคนงานก่อสร้าง อย่างไรก็ตาม ทัศนคติต่อสาเหตุที่เกิดจากความประมาทของคนงานก่อสร้างของช่างไม้และช่างเหล็กยังอยู่ในระดับ “เห็นด้วยน้อย” โดยลำดับที่สามของช่างไม้ คือสาเหตุที่เกิดจากการไม่สวมอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE) และการทิ้งเศษไม้ที่ตอกตะปูหงายขึ้นทำให้ตะปูตำเท้าได้ในส่วนของช่างเหล็ก คือสาเหตุที่เกิดจากการไม่สวมอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE)

(4.3) ค่าเฉลี่ยสามลำดับแรกของกลุ่มตัวอย่างที่ถนัดงานช่างเชื่อม อยู่ในระดับ “เห็นด้วยปานกลาง” มีทั้งสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุที่เกิดจากความประมาทของคนงานก่อสร้างลักษณะงาน และสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ประเด็นดังกล่าวอาจมองได้ว่า

กลุ่มช่างเชื่อมมองว่าอุบัติเหตุจากการทำงานสามารถเกิดได้ทั้งจากความประมาทของคนงานก่อสร้างลักษณะงาน และสิ่งแวดล้อมในการทำงาน โดยค่าเฉลี่ยสาเหตุที่สูงสุดลำดับแรกของกลุ่มช่างเชื่อมคือ การแต่งกายไม่รัดกุม เช่น สวมรองเท้าแตะมาทำงาน การมีฝุ่นละอองมากเกินไป และการที่สภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน

5) ทักษะที่มีต่อสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน จำแนกตามความพร้อมในการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีโรคประจำตัว “เห็นด้วยมาก” กับสาเหตุที่เกิดจากลักษณะงานและสาเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าในเรื่องสาเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงานนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีโรคประจำตัวมองว่าสภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปและการทำงานในที่ที่มีแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไปมีผลต่อการทำงานเป็นอย่างมาก ส่วนสาเหตุจากลักษณะงานนั้นในเรื่องการใช้เครื่องทุ่นแรงและเครื่องจักรกล เช่น เครน บันจัน เป็นต้น มีผลต่อการทำงานเป็นอย่างมาก ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีโรคประจำตัวส่วนใหญ่ “เห็นด้วยปานกลาง” กับสาเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน โดยเฉพาะในเรื่องสภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไป การทำงานในที่ที่มีแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไปและการมีฝุ่นละอองมากเกินไปมีผลต่อการทำงานตามลำดับ

6) ทักษะที่มีต่อสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ และไม่มีประสบการณ์การทำงานมาก่อน มีทัศนคติที่คล้ายคลึงกัน คือเห็นด้วยปานกลางถึงเห็นด้วยมากกับสาเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน โดยเฉพาะเรื่องสภาพอากาศที่มีอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไปมีผลต่อการทำงาน การทำงานในที่ที่มีแสงสว่างที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไปและการมีฝุ่นละอองมากเกินไปมีผลต่อการทำงานตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม เมื่อมองจากค่าเฉลี่ยสามลำดับแรกของทั้งสองกลุ่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีประสบการณ์มองว่าสาเหตุที่เกิดจากลักษณะงานในเรื่องการใช้เครื่องทุ่นแรงและเครื่องจักรกล เช่น เครน บันจัน เป็นต้น เป็นอีกสาเหตุที่มีผลต่อการทำงานประเด็นดังกล่าวอาจมองได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มี

ประสบการณ์มาก่อน อาจยังไม่คุ้นเคยกับเครื่องทุ่นแรงหรือเครื่องจักรกลที่ใช้ในการทำงาน ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุระหว่างการทำงานได้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีความกังวลในเรื่องนี้ ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์มาก่อนกลับมีความเห็นในระดับน้อยในเรื่องการใช้เครื่องทุ่นแรงและเครื่องจักรกลดังกล่าว

จากการอภิปรายผลข้างต้นจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ มีทัศนคติต่อสาเหตุที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในการทำงานเป็นส่วนใหญ่ซึ่งแตกต่างจากงานของบุญชัย แสนพรหม (2555) ที่ศึกษาทัศนคติของคนงานก่อสร้างที่มีต่อสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุและศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความปลอดภัยในงานก่อสร้าง รวมถึงงานของสุภารัตน์ วิชัยรัมย์ (2552) ที่ศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานของแรงงานก่อสร้าง ทั้งนี้ งานทั้งสองงานดังกล่าว เห็นว่าปัจจัยด้านตัวบุคคลและความประมาทของคนงานเองมีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานมากกว่า

7. ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้าง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1) ควรมีการเผยแพร่ผลการวิจัยให้แก่ผู้ปฏิบัติงานแรงงานในโครงการก่อสร้าง เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติของแรงงานที่มีผลต่อปัจจัยที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ซึ่งจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความระมัดระวังในการทำงานและมีการเปลี่ยนทัศนคติให้ตระหนักในเรื่องของความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้น

2) ควรมีการฝึกอบรม ให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยให้ความรู้ความเข้าใจถึงการตระหนักถึงความปลอดภัย ให้ความรู้ความเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ คอยแนะนำ กำกับดูแลแรงงานในสถานประกอบการ

3) ควรสร้างทัศนคติที่ดีในเรื่องของความปลอดภัยให้แก่แรงงาน เพราะแรงงานบางกลุ่มคิดว่าตนเองปฏิบัติงานมานานไม่เคยประสบอุบัติเหตุก่อให้เกิดความประมาท

4) ในการทำงานผู้ควบคุมการก่อสร้างควรตรวจสอบกำกับดูแลการทำงานอย่างทั่วถึงหากพบแรงงานแต่งกายไม่รัดกุมควรบอกกล่าวตักเตือน ให้แต่ง

ภายใต้เรียบริ้อยและสวมอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลหาก
แรงงานคนนั้นทำงานในบริเวณที่มีความเสี่ยง เช่น
ทำงานบนที่สูงเสี่ยงต่อการพลัดตก ทำงานในที่ที่มีฝุ่น
ละอองมาก เป็นต้น

8. บรรณานุกรม

บุญชัย สอนพรหม. (2555). การศึกษาทัศนคติของ
คนงานก่อสร้างต่อสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุใน
อุตสาหกรรมก่อสร้าง : กรณีศึกษา บริษัท
เอส ดับบลิว ที เทคโนโลยี แอนด์ คอน
สตรัคชั่น จำกัด. สืบค้นเมื่อ 19 สิงหาคม
2559. จาก <http://dspace.bu.ac.th>

สุदारัตน์ วิชัยรัมย์. (2552). ปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิด
อุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานของคนงาน
ก่อสร้าง. สืบค้นเมื่อ 19 สิงหาคม 2559. จาก
<http://libdoc.dpu.ac.th>

กองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม. (2558).
สถานการณ์การประสบอันตรายและการ
เจ็บป่วยปี 2554-2558 ประเภทกิจการ
ก่อสร้าง. สืบค้นเมื่อ 19 สิงหาคม 2559. จาก
<http://www.sso.go.th>

วิทยา อยู่สุข. (2542). อาชีวอนามัยความปลอดภัยและ
สิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: นานอักษรการพิมพ์.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2550). เอกสาร
ประกอบการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่
ความปลอดภัยในการทำงานของสำนัก
การศึกษาเนื่องการก่อสร้าง.